

Od Redakcji

*„A wzięwszy chleb i podziękowawszy, łamał i dał im, mówiąc:
To jest ciało moje, które się za was daje; to czynicie na pamiątkę moją” - Łuk 22:19.*

Drodzy Czytelnicy!

Zbliża się dzień 14 Nisan. Dzień, w którym obchodzimy pamiątkę śmierci naszego Zbawiciela. Dzień szczególny, gdyż został ustanowiony jako święto przez samego Boga na długo przed zajściem wydarzenia, które miał upamiętniać. Ponad półtora tysiąca lat przed ofiarowaniem Chrystusa na Golgocie Bóg powiedział do Żydów: *„Będzie wam ten dzień na pamiątkę; i będziecie go obchodzić za święto Panu w narodziech waszych; ustawą wieczną obchodzić go będziecie” - 2 Mojż. 12:14.*

Święto to miało przypominać, że krew Baranka ocaliła życie pierworodnych i sprawiła wyzwolenie narodu z niewoli. Jednak nie tylko, zapowiadało również „Baranka Bożego, który gładzi grzech świata” - Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela, którego śmierć wybawiła nie tylko Żydów, ale wszystkich ludzi.

Ludzie ustanawiają swoje święta po zajściu ważnych dla nich wydarzeń, lecz jedynie Bóg, znając przyszłość, potrafił ustanowić świętem wiecznym dzień 14 Nisan, by upamiętnić ofiarę swego Jednorodzonego Syna Jezusa Chrystusa na długo przed tym, gdy została złożona. Dlatego dla nas, poświęconych Bogu, jest to najważniejsze święto w roku. Obchodźmy je więc w tym roku 5 kwietnia po zmroku w przaśnikach szczerości i prawdy, mając w pamięci fakt, że dzień ten wierzący w Boga ludzie świętują od ponad trzech i pół tysiąca lat.

Redakcja